

HALSTI (ent Hagman) Wolfgang (*Wolf*) Hallstén, ritari no. 157

Eversti, yleisesikuntaupseeri, vakuutusjohtaja, kirjailija

Ritari 157, 16.10.1944, evl., rykmentinkomentaja JR 11

Syntyi: 13.10.1905 Helsingissä

Kuoli: 29.7.1985 Joutsassa

Vanhemmat: liikemies Hugo William Ossian Hagman ja Olga Wilhelmine Jungclaus

Puoliso: Marja-Maija Lundson, k. 1996

Lapset: Oili Hellin Irmeli (1931) Lillqvist, diplomikirjeenvaihtaja, Espoo

Heidi Lyyli Marjatta (1932) Tähtinen, rouva, Lahti

Lea Iiris Hellevi (1934) Grönstrand, rouva, Helsinki

Klaus Hannu Olavi (1944), oikeustieteen kandidaatti, Helsinki

Ylioppilas Svenska normallyceum i Helsingfors 1923, varusmies SVK 1924–26, RUK reserviupseerikurssi 9 1925, KadK kadettikurssi 9 1926–28 kadettialikersantti, TK luutnanttikurssi 1931, SKK/Y 10 1933–35, yleisesikuntaupseerin arvo 25.9.1936, Valtakunnallinen maanpuolustuskurssi 11 1963, Helsingin yliopiston valtiotieteen kunniatohtori 1979. Kuului Helsingin viestisuojauskuntaan 1922–24.

Nuorempi upseeri, adjutantti ja komppanianvarapäällikkö PPP 1 (nimi myöhemmin JP 1) 1928–35, toimistoupseeri YE järjestelyosasto 1935–36, toimistoupseeri YE ja PIM koulutusosasto 1937–39, yleisesikuntaupseeri HelSIE 1940–41, pataljoonankomentaja JR 9 1944–45, evp 3.4.1945.

Vapauskota: lähetti ja tulkki Itämeren-divisioona, Etelä-Suomi
Talvisota: huoltopäällikkö 5.DE 1939–40, Summa, Näykkijärvi, Tammisuo
Jatkosota: operatiivisen osaston päällikkö 12.DE 1941, esikuntapäällikkö DivJE 1941, huoltopäällikkö III AK 1941–44, esikuntapäällikkö 3.DE 1944, JR 11 ja JR 1 komentaja 1944, Kiestinki, Uhtua, Karjalan kannas, Tornio, Rovaniemi, Muonio

Ylitarkastaja ja koulutuspäällikkö Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö Suomi 1945–57, apulaishankintapäällikkö Vakuutusyhtiö Fennia 1957–62, vakuutusjohtaja Keskinäinen Vakuutusyhtiö Eläke-Varma 1962–70.

Lions Club Helsinki/Munkkiniemen presidentti 1957–58 ja kunniajäsen 1981, Paasikivi-Seuran puheenjohtaja 1961–64. Akateemisen Karjala-Seuran valajäsen numero 630. Kustannusosakeyhtiö Otavan kirjallisuuspalkinto 1971, 1975 ja 1980, Arvidsson-palkinto 1974 ja Svinhufvud-palkinto 1975. Mannerheim-ristin ritarien säätiön hallituksen jäsen 1954–56.

Julkaisut (15): Isänmaan historia Suomen maanpuolustajia varten (1936), Suomen puolustaminen (1939), Suomen puolustuskyky (1954), Suomen Sota 1939–1945 I–III (1955, 1956, 1957), Me, Venäjä ja muut (1969), Talvisodan päiväkirja (1971), Lapin sodassa (1972), Vapaudesta ja demokratiasta (1973), muistelmat: I Mies elää aikaansa (1973), II Aika vaatii veronsa (1974), III Tilinteon aika (1975), Vuosi elämästäni – tarkkailijan päiväkirja (1976), Euroopan kriisi 1987 (1979).

Ylennykset:

Reservivänrikki 22.12.1925, vänrikki 18.5.1928, luutnantti 27.9.1929, kapteeni 16.5.1935, majuri 9.11.1940, everstiluutnantti 1.11.1942, eversti 4.6.1965

Kunniamerkit

MR 2, VR 2 mk, VR 3 mk, 2 VR 4 mk, Ts mm, Js mm, SR, SaksRR 1 ja RR 2, SaksKtR 3, TanskDR 3

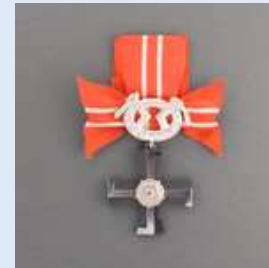
Vapaudenristin
2.lk Mannerheim-risti

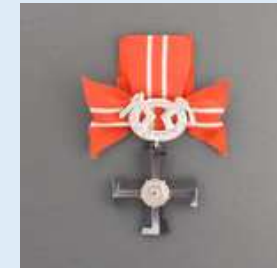
2. lk Vapaudenristi
miekkoineen

3. lk Vapaudenristi
miekkoineen

4. lk Vapaudenristi
miekkoineen

4. lk Vapaudenristi
miekkoineen

Talvisodan
muistomitali

Jatkosodan
muistomitali

Sininen risti

Summan muistomitali
soljen kera

Saksan Ristin ritarikunnan
hopeinen risti

Saksan 1. luokan
rautaristi

Saksan 2. luokan
rautaristi

Saksan Kotkan
Ritarikunta 2. luokka

Saksan Kotkan
Ritarikunta 3. luokka

Tanskan Dannebrogin
ritarikunnan ritari

RITARIKSI NIMITTÄMINEN JA PERUSTELUT

”Ylipäällikkö on pvm:llä 16.10.44 nimittänyt Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristin ritariksi everstiluutnantti Wolfgang Hallsten Halstin.

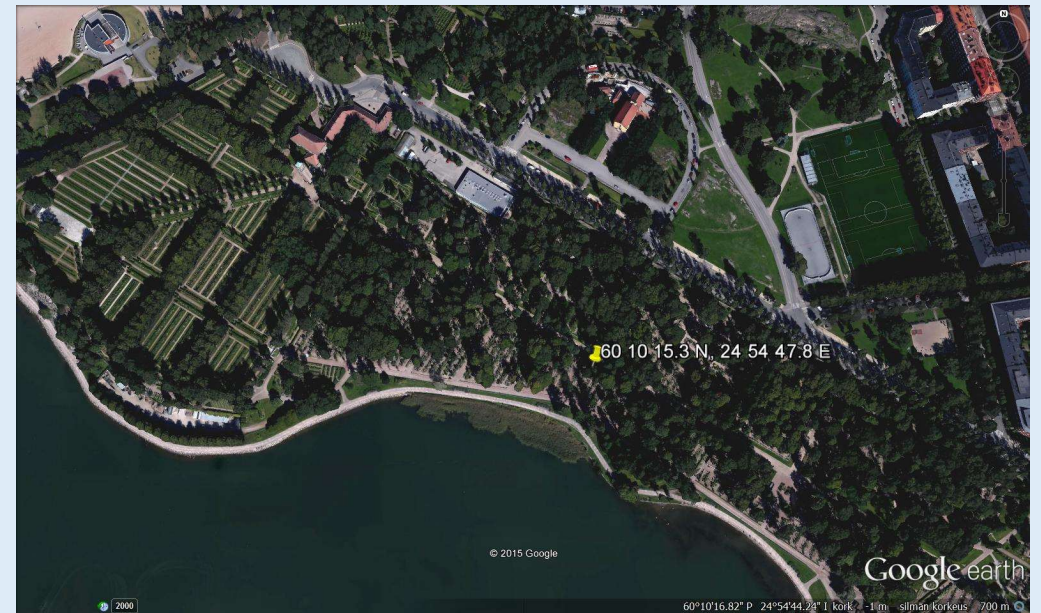
Everstiluutnantti Halsti on toiminut sodan pääosan sotatoimiyhtymän huoltopäällikkönä pohjoisella rintamalla erikoisen vaikeissa ja vaativissa olosuhteissa menestyksellisesti. Maaliskuusta 1944 lähtien toimi hän divisioonan esikuntapäällikkönä osoittaen poikkeuksellista kykyä, tarmoa ja oma-aloitteisuutta, helpottaen monessa vaikeassa tilanteessa suuresti divisioonan komentajan työtaakkaa.

Vuosalmien puolustuksessa toimi everstiluutnantti Halsti rykmentin komentajan viransijaisena 1 kk:n ajan saaden omalla lohkoltaan puolustuksen kestäväksi ja kohottaen k.o. aikana monella tavoin tarmokkailla toimenpiteillään rykmenttinsä taistelukuntoa ja moraalialueita.

Eniten on everstiluutnantti Halsti joutunut ansioitumaan nykyisissä pohjoisrintaman taisteluissa Tornion operatioissa. Hän johti ensimmäistä maihinnousuosastoa 1.10.44 Tornioon sekä valtasi rohkealla ja ripeällä yllätyksellä Tornion sillat, suuren saksalaisen leiri- ja varastoalueen sekä kaupungin. Sen jälkeen hän ryhtyi nopeasti laajentamaan sillanpääaluetta, joten apujoukkojen saapuminen 2. p:stä lähtien oli turvattu. Saksalaisten aloitettua 4. p:nä aamusta voimakkaan sekä tykistöllä, panssareilla ja ilma-aseella tehokkaasti tuetun vastahyökkäyksen johti everstiluutnantti Halsti puolustusta rykmentillään Kemin suunnassa lyöden kerta toisensa jälkeen monet sisäänmurrot takaisin, itse aina henkilökohtaisesti edessä johtaen vastatoimintaa, upseereilleen ja joukoilleen esimerkkiä näyttäen.

Tornion taistelujen päätyttyä johti hän erikoisen sitkeästi ja joukkojaan eteenpäin kannustaen etujoukkoa 150 km Tornion Rovaniemelle saakka, mihin etenemiseen hän käytti aikaa vain 1 viikon.”

VIIMEINEN LEPOSIJA: HELSINKI, Hietaniemen hautausmaa

Sijainti: 60°10'15.3"N 24°54'47.8"E
60.170917, 24.913278